

ជស/កម/០៨៩៩/០៩

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧត្តរកោស្តជាតិ វិស្វន្ទ្រិពង្ស អគ្គមហាបូរសកេសី

និតរោត្តម ធម្មិតមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

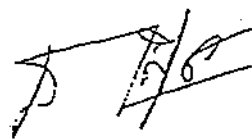
- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ ១៩៩៣
- បានទ្រង់យល់សម័យប្រជុំវិសាមញ្ញពេញអង្គនៃរដ្ឋសភានីតិកាលទី២ ថ្ងៃទី១២ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩
- បានទ្រង់យល់សម័យប្រជុំវិសាមញ្ញពេញអង្គនៃព្រឹទ្ធសភានីតិកាលទី១ ថ្ងៃទី១៧ ខែសីហាឆ្នាំ១៩៩៩
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញលេខ១៣ កបធ.សសវ.ច ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩
- យោងតាមសំណើរបស់ប្រធានរដ្ឋសភាស្តីទី ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៩

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : ប្រកាសឱ្យប្រើជាផ្លូវការទូទាំងស្តីពីរយៈពេលវិនិច្ឆ័យនៃការឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន ។

មាត្រា ២ : ព្រះរាជក្រមនេះចូលជាធរមានច្បាប់ ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខា នេះតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៩
 ក្នុងព្រះបរមនាមនិម តាមព្រះរាជត្រាស់បង្គាប់
 ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

 ជា ស៊ីម

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រដ្ឋសភា

ច្បាប់

ស្តីពី

រយៈពេលនៃការឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន

មាត្រា ១. -

រយៈពេលនៃការឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន ទោះស្ថិតក្នុងករណីណាក៏ដោយមិនត្រូវឱ្យហួសពីបួនខែទេ ។ ប៉ុន្តែតាមការសំរេចរបស់ចៅក្រមដែលមានមូលហេតុច្បាស់លាស់ រយៈពេលនេះអាចបន្តដល់ប្រាំមួយខែបាន ប្រសិនបើមានការចាំបាច់សំរាប់ធ្វើការស៊ើបអង្កេត ។

ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋប្រល័យពូជសាសន៍ បទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាមនិងបទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងមនុស្សជាតិ ដូចមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានានារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិដែលកម្ពុជាជាហត្ថលេខី ការឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្នខាងលើនេះ អាចពន្យារពេលមួយឆ្នាំម្តង។ ប៉ុន្តែរយៈពេលនៃការពន្យារនេះ មិនត្រូវឱ្យលើសពីបីឆ្នាំឡើយ ។

មាត្រា ២. -

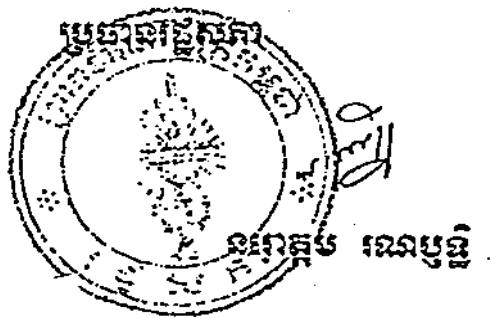
បទឃ្មុញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា ៣. -

ច្បាប់នេះត្រូវប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អនុម័តនៅថ្ងៃទី១២ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩ នាសម័យប្រជុំវិសាមញ្ញ នីតិកាលទី ២ ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១២ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៩

នាយករដ្ឋមន្ត្រី ណេ ហុន ធីន